

besøger jeg sådan en lille optiker. Han er vel startet for 50 år siden med ét par briller, og nu har han en masse briller inde i denne forretning. Hans faste replik om unge mennesker, der starter som selvstændige, er, at de må have jord i hovedet; de må ikke være rigtig kloge overhovedet at starte på den slags ting dér.

Jeg skifter selv konstant revisor, og jeg er meget ked af, at min far ikke er revisor, for det er jo et utroligt tillidsforhold, jeg skal have til sådan en karl, for jeg forstår sådan set ikke en lyd af, hvad han siger. Jeg kan da godt tjene nogle penge, men jeg ved overhovedet ikke, om det, han siger til mig, er rigtigt.

Nu ved jeg godt, at det er sådan lidt forkert at tale om sin egen situation i dette høje Ting, men alligevel. Jeg har haft sådan en banal skattesag med, om min kone var medhjælpende hustru; det tog bare 9 år, før den var færdig. Det er kun for eliten, kun for folk, der har panserstål på brystkassen, hvis man skal igennem hele det system af utrolige regler.

Jeg ser faren ved alle vores regler deri, at hvis man har pengene til at købe sig den nødvendige ekspertise, kan man altså komme langt med den danske skattelovgivning. Jeg kan se, at miljølovgivningen nu er ved at udvikle sig på samme måde, så hvis man har de nødvendige ressourcer, kan man simpelt hen komme utrolig langt, for det er så snirklet-snørklet. Når man møder mange af de dér tunge erhvervsdrengene, kan man da se, at de ikke har politikerlede. De er sådan set efterhånden ligeglade med Folketinget. Enten overholder de reglerne, eller også omgår de dem, og det synes jeg er temmelig afskrækkende.

Hvis man i stedet sådan skulle se lidt overordnet på det, står vi jo i sådan en moderne tid, og det her udvikler sig jo med lynets hast. Jeg vil da give hr. Frank Aaen fuldstændig ret i, at det ikke kun er i det private erhvervsliv, men skam også i EU, at alle mulige mærkelige skemaer altså kunne gøres noget enklere.

Jeg kom til at tænke på computerens psykologi. Jeg er jo af den generation, hvor man skal forstå alt, hvad man gør. Derfor var jeg aldrig særlig god til at bruge computer, indtil jeg iagttog min lille søn, der sådan set er ligeglad med, hvad der foregår inde i den. Det er meget, meget enkelt at betjene en computer, hvis man lader være med at tænke på, hvad der foregår inde i sådan en sag dér, og det komplicerer sagen utrolig meget, hvis man gør det.

Vi skal også vide, hvad der foregår på hard-disken derinde i selve mikrochippene. Og jeg ved ikke rigtig, hvad folk skal med det, og jeg ved sørenjenseme heller ikke, hvordan man skal drive et firma, uden at der bliver utrolig mange regler, hvis man skal have så kraftig en åbenhed omkring det.

På trods af at der mangler det dér om, hvor besværligt det er at være i det sociale system og sådan noget, vil jeg nu alligevel stemme for dagsordenen.

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Det er temmelig spændende, og det er egentlig lidt synd, at der ikke er andre, der kan være med. Sådan er det en gang imellem.

Jeg vil for det første gerne sige tak til fru Mimi Jakobsen for hendes indledende bemærkninger om den vanskelige balanceakt i det moderne velfærdssamfund mellem på den ene side at sikre retssikkerhed og ligebehandling og på den anden side at sikre opbakningen til systemet, samfundet, for alle grupper og i den henseende også omsorgen for de svageste grupper. Det var meget tankevækkende og meget præcist set.

Jeg kom til at tænke på, at vi vist alle har hørt om eller kender nogle af de andre udslag, som de funktioner, fru Mimi Jakobsen beskrev, har givet. Der er dels eksempelet med de mennesker, der har brug for samfundets indsats med hensyn til hjælpemidler og andet. Der er også andre eksempler inden for socialpolitikken, som jeg føler mig meget stærkt berørt af. I sin yderste konsekvens ser vi jo socialrådgivere beskrive klienters eller menneskers bestræbelser på at fortælle det, som de tror socialrådgiveren gerne vil høre, i stedet for at fortælle om det, der egentlig er brug for; det, der er deres behov.

Og man må nok sige, at det ikke er nemt at hægte årsagen til den tilstand op på en enkelt forklaring, men jeg synes, at det i hvert fald sammen med en række andre eksempler er meget stærke signaler til os om, at der her er funktioner, som fortjener en dybere interesse. Inden jeg går over til virksomhederne, leder dette mig også over til det, hr. Frank Aaen var inde på, når det gælder de ledige mennesker i Danmark.

Det er jo også for min part sagt til hr. Frank Aaen en sag – de arbejdsløse menneskers dagpengesituation og det komplicerede regelsæt – der har optaget mig igennem mange år, og jeg tror, at der nok også her gælder det, at når man har arbejdet med det på forskellige leder og